

Сборник съдебна практика

Дело C-183/13

Fazenda Pública
срещу
Banco Mais SA

(Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo)

„Данъчни въпроси — ДДС — Директива 77/388/ЕИО — Член 17, параграф 5, трета алинея, буква в) — Член 19 — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Сделки за финансов лизинг — Стоки или услуги със смесено предназначение — Правило за определяне на подлежащата на приспадане част от ДДС — Дерогационен режим — Условия“

Резюме — Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юли 2014 г.

Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Стоки и услуги, използвани както за доставки с право на приспадане, така и за доставки без право на приспадане — Сделки за финансов лизинг — Пропорционално приспадане — Изчисляване — Критерий за разпределяне, различен от този, който се основава на оборота — Допустимост — Условие

(член 17, параграф 5, трета алинея, буква в) от Директива 77/388 на Съвета)

Член 17, параграф 5, трета алинея, буква в) от Шеста директива 77/388 относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възможността държава членка да задължи банка, която упражнява по-специално дейност по финансов лизинг, да включи в числителя и в знаменателя на дроб, която служи за определяне на една и съща подлежаща на приспадане част за всички свои стоки и услуги със смесено предназначение, само частта от плащанията, извършвани от клиентите по техните договори за финансов лизинг, която съответства на лихвите, когато използването на тези стоки и услуги се налага преди всичко в резултат на финансирането и управлението на тези договори.

Несъмнено при упражняването на тази възможност, предоставена в член 17, параграф 5, трета алинея, буква в) от Шеста директива, да дерогира предвиденото в същата директива правило за изчисляване, всяка държава членка е длъжна да се съобразява с целта и структурата на тази директива и да спазва принципите, на които се основава общата система на данъка върху добавената стойност.

Като се вземат предвид обаче, на първо място, текстът на член 17, параграф 5, трета алинея, буква в) от Шеста директива, на второ място, контекстът, в който се вписва тази разпоредба, на трето място, принципите на данъчен неутралитет и на пропорционалност, както и, на четвърто място, целта на член 17, параграф 5, трета алинея от тази директива, всяка държава членка,

която упражнява възможността, предоставена в член 17, параграф 5, трета алинея, буква в) от Шеста директива, трябва да следи за това условията на изчисляване на подлежащата на приспадане част от данъка върху добавената стойност да позволяват да се установи с най-голяма точност частта от този данък, която се отнася до сделки, пораждащи право на приспадане.

Всъщност присъщият на общата система на данъка върху добавената стойност принцип на неутралност изисква условията за изчисляване на приспадането да отразяват обективно действителната част от разходите, понесени за получаването на стоките и услугите със смесено предназначение, която може да се приспадне от сделките, пораждащи право на приспадане.

За тази цел Шеста директива допуска държавите членки да прилагат за дадена сделка метод или критерий за разпределяне, различен от метода, основан на оборота, при условие че този метод гарантира по-точно определяне на подлежащата на приспадане част на данъка върху добавената стойност, платен по получени доставки, в сравнение с прилагането на метода, основан на оборота.

(вж. точки 27, 30—32 и 35 и диспозитива)